

festes populars i interculturalitat

Les festes populars i la interculturalitat: La festa de Sant Joan

De vegades ens pot semblar difícil compaginar la idea i el propòsit de mantenir arrelades una sèrie de tradicions que ens són pròpies enfront de la cada dia més creixent diversitat cultural a les nostres ciutats.

Ens capfiquem en no voler imposar les nostres tradicions ni la nostra cultura als nouvinguts, i entrem en una dialèctica entre el que és identitat i diversitat, el que és el treball de les pròpies tradicions i el respecte per la cultura aliena. Com podem celebrar la pasqua si tenim nens musulmans? Què importa a un nen sudafricà la llegenda de Sant Jordi? Doncs bé, val a dir, per exemple, que com podreu comprovar a l'apartat de la festa de Sant Jordi, moltíssims pobles tenen en comú una història força coincident amb la de Sant Jordi, sobre un cavaller que s'enfronta a un drac o una bèstia ferotge que encarna el mal i que aconsegueix salvar un poble i convertir-se en heroi. Per una banda, conèixer aquesta coincidència pot fer adonar els nostres infants que no hi ha tanta diferència entre un nen català i un nen sudafricà, que les civilitzacions tenen punts en comú, que les persones sentim i ens emocionem igual al Nord que al Sud, etc. En el cas de la religió, també podríem trobar força semblances entre les d'aquelles cultures que són diferents: de la mateixa manera que podem celebrar la pasqua amb els infants cristians podem viure el moment del ramadà i intentar adaptar l'hora de berenar de cada dia a les petites variacions que es fan pel ramadà, explicant-ne el sentit a tots els infants. Per als nens i nenes, siguin de la procedència cultural que siguin, sempre els suposarà un enriquiment entendre i respectar les tradicions dels altres, de la mateixa manera que han de respectar i conèixer les pròpies.

Aquest intent de compaginar les tradicions de totes les cultures hauria de passar a formar part de l'ideari de tots els centres d'esplai, si volem de debò obrir-nos a la diversitat i a la multiculturalitat.

A tall d'exemple: **la festa de l'Ansara del Magrib** i les seves coincidències amb el nostre Sant Joan.

«L'Ansara és una festa que consisteix a encendre fogueres als patis i a les eres, a les cruïlles i als camps. Tothom crema herbes aromàtiques i n'escampa els efluvis per sobre dels infants, el bestiar, les cases i els camps. En realitat és la supervivent d'una festa solar anterior a la implantació de l'Islam, d'una religió que, com aquesta, utilitzava també el calendari lunar. Amb l'Islam es traspassà la festa al dia de la lluna plena més proper al solstici d'estiu i, al mateix temps, es començà a commemorar el naixement del profeta Mahoma. A Bugia (Algèria) la gent encén fogueres a les platges i als camps, les salta i fa que el bestiar passi per sobre; també cremen espelmes a les finestres i als terrats».

